

[Kirsten Sparre Andersen.]

af læge eller jordemoder skal gøres opmærksom på, at hun ved henvendelse til det stedlige forsorgsudvalg kan få vejledning om de foreliggende muligheder for støtte under svangerskabet og efter barnets fødsel. Har man sikret sig, at en sådan vejledning vil foregå på en for den grønlandske befolkning relevant måde?

Jeg vil også tillade mig at spørge ministeren, om man vil sikre sig, at personalet inden for sundhedssektoren, der her fra landet rejser til Grønland for at arbejde, inden afrejsen bliver gjort bekendt med, at de ikke kan undslå sig for at være med til svangerskabsafbrydelse. En sådan ret har alene det på Grønland hjemmehørende personale. Jeg synes også, det ville være rigtigt, at det danske personale, der i dag arbejder på Grønland, skulle kunne undslå sig eller bede om forflyttelse. Men disse ting kan vi måske se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Svend Haugaard (RV):

Love i Grønland og Danmark bør være så vidt muligt ens, så ens, som de lokale forskelle kan betinge, og desuden bør det være sådan, at de er i overensstemmelse med en indstilling fra Grønlands landsråd. Her har vi to lovforslag, hvor begge dele gælder. Der er tale om regler, vi har i Danmark, bortset fra ændringer, som er lokalt betingede, og det er lovforslag, som Grønlands landsråd har anmodet om.

Jeg beklager, hvis man på et enkelt punkt ikke kan følge de danske regler, det er med hensyn til lægers og sygeplejerskers ret til at nægte at medvirke. Jeg erkender, at det gælder for den grønlandske sygeplejerske, og det er helt i orden, men jeg vil gerne, om man i udvalget kunne se nærmere på, hvorvidt det er muligt ud fra de geografiske forhold i Grønland at overføre også de danske fritagelsesregler for læger og sygeplejersker til den grønlandske lov.

Gerda Møller (KF):

Det ligger jo således, at da vi her i folketinget i sommeren 1973 havde forslaget om adgang til svangerskabsafbrydelse til behandling, stemte et stort antal af vores daværende folketingsgruppe imod loven. Jeg tror også, enhver husker, at der senere 2 gange, efter at loven var vedtaget, fra kon-

servativ side har været gjort forsøg på at få loven standset, henholdsvis ophævet — godt nok uden resultat. Derfor er vi naturligvis meget forbeholdne med hensyn til at gå ind for det foreliggende lovforslag, der indfører fri abort på Grønland.

På den anden side anfører ministeren for Grønland i fremsættelsestalen og bemærkningerne til lovforslaget, at det er udarbejdet efter direkte anmodning fra det grønlandske landsråd. I almindelighed er det konservative folkeparti tilhænger af, at lovgrundlaget i Grønland og i det øvrige Danmark er ensartet. Derfor er det også meget sjældent, vi er gået imod — ja, jeg tror i øvrigt aldrig, vi har gjort det — en indstilling fra det grønlandske landsråd. Det kan derfor give anledning til en vis overvejelse fra vor side af, om vi skal modsætte os noget, der er vedtaget af den øverste folkevalgte forsamling i Grønland.

Nu er det jo sådan, at forslag til love og udkast til administrative bestemmelser, der udelukkende vedrører Grønland, skal forelægges landsrådet til udtalelse, og det er altså også sket her, naturligvis. Men vi får ikke hverken af bemærkningerne eller af fremsættelsestalen noget som helst at vide om, hvorvidt det er et enigt landsråd, der udtaler sig og anbefaler, eller, hvis det er et flertal, hvor stort dette så er, og hvilken begrundelse et eventuelt mindretal har haft for ikke at anbefale lovforslaget. Det vil vi gerne have oplyst i det udvalg, som formentlig bliver nedsat i tilknytning til lovforslaget.

Vi er også meget betænkelige ved, at lægerne og sygeplejerskerne ikke, som de har efter dansk lov hernede i det øvrige Danmark, har ret til at nægte at foretage indgrebet. Vi forstår godt baggrunden, men det er også en ting, vi ønsker at få belyst i udvalget, og derfor tager vi altså ikke nogen stilling til lovforslaget her i dag.

Birgit Fjelde (CD):

Centrum-demokraterne nærer ingen betænkeligheder ved at anbefale de to foreliggende lovforslag. Det drejer sig ene og alene om en følgen op af allerede eksisterende lovgivning i Danmark, og man må sige, det er rimeligt og på høje tid, at disse vigtige love også får mulighed for at fungere på Grønland.

Jeg betragter folketingets behandling af